

11. Szene.

Jenufa, Laca, Küsterin, Richter, die Vorigen (ohne die Richterin, Karolka, Stewa, die alte Buryja und die Magd.)

Výstup XI.

Largo.

Jenufa, Laca, Kostelnička, Rychtář, ostatní (bez rychtářky, Karolky, Števa, stařenky a pastuchyně.)

Every Note

55

Jenufa. (geht auf die Küsterin zu)

Jenufa. (se samostatně povznese, ke Kostelničce.)

Mei - ne Mut-ter, steht auf!
Vstaň - te, pě-stoun-ko mo - ja...

mf

pp

(Hebt die Küsterin auf.)
(Pozdvihuje Kostelničku.)

Ach, auf euch harrt noch genug solcher Er-nie-dri-gung drau-ßen!
Do - stí smr - tel - ně - ho po - ní - že - ní a muk vás če - ká!

**Küsterin.
Kostelnička.**

Du er-hebst mich noch?!
Kamne po - zdvi - hu - ješ?!

pp

p

(Entsetzt)
(Hrůzyplně)

acc. *f*

(Aufschrei)
(Výkřik)

sff + ..

Du! — Was ge-schieht mir dann?
Viš, — že mne po - ve - dou?

Ach!
Och!

acc. *f* *cresc.*

(Sie will in die Kammer laufen, um sich selbst zu töten.)

(Doběhne ke dveřím komory.)

a tempo

Nein, nein!
Ne, ne!

Ich darf nicht! Ich muß noch für dich Zeu - ge sein, Je - nu -
Já ne - smím! O - ni by te - be sou - di - li, Je - nů -

ff a tempo